

PRACCA

Pismo poświęcone sprawie robotników i inteligencji pracującej.

Redakcja i administracja Przejazd № 8.

TELEFON № 32.

Konto czekowe P. K. O. 60143

CENA PRENUMERATY:

Wiosennie mk. 11.— kwartalnie mk. 33.— rocznie mk. 132.—

Administracja otwarta od g. 9 rano do 7 wiecz.
Redaktor przyjmuje od g. 6 do 7 wieczorem.

Rekopisów nienadających się do druku Redakcja nie zwraca.
Artykuły bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne.

CENA OGŁOSZEŃ:

Przed tekstem mk. 3.50, w tekście mk. 4.50, po tekście reklamy mk. 2.25, nekrologi mk. 1.75, zwyczajne 135 fen za wiersz petirowy jednolitego.
Ogłoszenia drobne 20 f. za wiersz, dla poszukujących pracy 15
Ogłoszenia nadawane po g. 6 wiecz. 50 procent drożej.

Teatr Polski

Dzielnia 18.

pod dyktando Fr. Ryckiewicza.

Poniedziałek 15 b. m.

MIESZCZANIE

Dramat w 4 akt. Gorkija.

Wtorek 16 b. m. Występ W. Siemaszkowej

„Gniazdo rodzinne“

Iremjara sztuka w 4 aktach H. Sudermanna.

Dookoła przewrotu w Niemczech.

(Zanosi się na wojnę domową!)

Manifest dyktatora.

RAVOW, 14 marca. (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi z Berlina: Burmistrz Wolff, Kanclerz Kapp wydał manifest, w którym powiada, że Niemcy chylą się do zupełnego upadku i że rząd państwa zagrożony jest przez bolszewików od wschodu. Nowy rząd nie będzie reakcyjnym, ale dążyć będzie dalej do jednolitego rozwoju państwa niemieckiego, oraz przywrócenia atrybucji prawa. To, co rząd uczynił, jest środkiem ratunku.

Rząd udzieli wszystkim obywatelom ochrony. Stanowczo wystąpi przeciw strajkom, uważając je w obecnej chwili za zdradę stanu. Wreszcie manifest przestrzega przed jakkolwiek próbą oporu. Najważniejszym obowiązkiem każdego Niemca jest pracować. Barwą państwa jest barwa czarno-biało-czerwona.

Rząd Bauera organizuje kontrakcję.

DREZNO 14 (PAT). Dawny gabinet Rzeszy przeniósł się do Dreżna i przygotowuje tam odezwę do narodu. W Dreźnie przebywa prezydent Ebert, kanclerz Bauer i prawie wszyscy ministrowie socjalistyczni dawnego rządu. Generał Moser, oraz inni generałowie z południowych Niemiec postanowili ażeby rząd Bauera. Minister obrony krajowej Noske objął naczelne dowództwo nad wojskami baskiami. Wojska te zdają się być pewne. Na dziś zapowiedziano tłumne wieści socjalistyczne. Z kół Zgromadzenia Narodowego podają, że generałowie Moeli i Haas, dowódcy wojsk w Monachium i Stutgardzie oddali się do dyspozycji dawnego rządu.

DREZNO 14 marca (PAT). Dawny rząd Rzeszy wystosował do rządów wszystkich krajów niemieckich pismo, w którym zawiadamia, że nie chce dopuścić do rozlewów krwi, opuścić Berlin i przenieść się do Dreżna. Oświadcza, że on jedynie może opanować chaos i prosi o utrzymywanie dalsze stosunków urzędowych.

Starcia...

FRANKFURT, 14 marca (PAT) HAWA. Zaszły tu zbrojne starcia. Jedna osoba zabita 3 rannych.

PARYŻ, 14 marca. (PAT) HAWA. „Excelsior“ donosi z Moguncji, że wrzenie z okazji rewolucji wojskowej przybiera coraz większe rozmiary.

Stanowisko Zgromadzenia Narodowego wobec parlamentu.

BERLIN 14 marca (PAT). Międzyfrakcyjny Wydział wykonawczy Zgromadzenia narodowego odbył posiedzenie, na którym były reprezentowane 3 stronnictwa, centrum, demokraci i socjaliści demokraci. Wydział jednomyślnie oświadczył, że dokonany zamach jest czynem zbrodniczym, który należy zwalczać wszelkimi siłami i że uznaje jedynie konstytucję i Zgromadzenie narodowe, oraz rząd przez Zgromadzenie powołany. Prezydent Fehrenbach zapowiedział zwołanie Zgromadzenia narodowego do Stutgardu.

Protest pruski.

BERLIN, 14 marca (PAT) Konwensjonistów pruskiego Zgromadzenia narodowego zaproszono na specjalnym posiedzeniu przeciw zamachowi w Berlinie i przeciw rozwiązaniu pruskiego Zgromadzenia narodowego.

BERLIN, 14 marca (PAT). W kilku dzielnicach doszło do krawych starć między żołnierzami a robotnikami. Bójki trwały do wieczora.

Nowy rząd zawiesił pisma socjalistyczne.

KRAKOW, 14 marca (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi z Berlina, że „Vorwaerts“ i „Freiheit“ zostały zawieszone.

Protest robotników hamburskich.

KRAKOW, 14 marca. (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi, że Biuro Wolffa podaje z Hamburga, że robotnicy portowi i w dokach hamburskich zaprzestali pracy.

Bawaria, Wirtembergia i Badenia przeciw przewrotowi.

KRAKOW, 14 marca (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi z Monachium: Rządy bawarski, wirtemberski i badenski ogłosiły protest przeciw jakiegokolwiek próbom zamachu stanu. Uznają one jedynie rząd konstytucyjny i Zgromadzenie narodowe.

Strajk demonstracyjny we Frankfurcie.

KRAKOW, 14 marca. (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi z Frankfurtu: Proklamowano tu strajk generalny. Robotnicy demonstrują na ulicach.

Sama reakcja...

KRAKOW 14 marca. (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi z Berlina, że na mi-

nistrą spraw zagranicznych powołano generała Winterfeldta, na ministra spraw wewnętrznych von Jagow, a na ministra skarbu radcę skarbu Banga.

Demonstracje socjalistyczne.

KRAKOW 14 marca (PAT). Z powodu wydarzeń w Berlinie socjaliści urządzili manifestację, w której wzięli udział komunisty.

Sytuacja w Berlinie.

KRAKOW, 14 marca (Radio PAT z Wiednia) WBK donosi z Berlina, że generał Luettwitz polecił prosić prezydenta policji Ernsta, by pozostał na swym stanowisku. Ernst odpowiedział, że dla dobra ojczyzny decyduje się pozostać na swym stanowisku, stanowczą odpowiedź da jednak dopiero po porozumieniu się ze swymi partyjnymi przyjaciółmi.

KRAKOW, 14 marca (Radio PAT z Wiednia). Jak donoszą z Berlina, minister obrony narodowej Luettwitz ogłosił, że

osobiście obejmuje władzę wykonawczą nad Berlinem i Brandeburgią.

Teraz rozpoczyna się to już na dobre!

GDANSK, 14 marca (PAT) „Danziger Zeitung“ donosi z Berlina, że żołnierze marynarki napadli na żołnierzy misji koalicyjnej i znieważyli ich i zabiili.

Prasa francuska o przewrocie.

PARYŻ, 13 marca (PAT) HAWA. „Temps“ omawiając sprawę wojskowego zamachu stanu w Berlinie oświadcza, iż to samo powtórzy się prawdopodobnie w innych państwach niemieckich. Zamach ten dowodzi, że Prusy pozostały niezmiennione. W konkluzji dziennik stwierdza, że należy zabezpieczyć pokój wszechświatowy, zagrożony przez odbudowę dawnych Prus. Pierwszym obowiązkiem sprzymierzonych jest baczyć, aby warunki traktatu pokojowego były ściśle wykonane i aby Niemcy były ciągle rozbrajane.

Rozbicie trzech batalionów bolszewickich.

Komunikat Sztabu Generalnego

z dnia 14 marca.

Bolszewicy ponownie ostrzeliwali ogniem artylerji i pociągów pancernych nasze pozycje koło stacji Olewski. Przewadzili również akcję wywiadowczą w rejonie Lubawy i Starej Sieniawy. W odpowiedzi na ataki bolszewickie w rejonie Łatyczowa oddziały nasze dokonały wypadu na przedpolu świeżych po-

zycji, gdzie, rozbiwszy trzy bataliony bolszewickie, zdobyły 4 działka, 7 karabinów maszynowych i bardzo znaczną ilość jeńców.

Po dokonaniu operacji oddziały nasze powróciły na swoje stanowiska.

Pierwszy zastępca szefa sztabu generalnego

Kaliński, pułkownik.

W sprawie militaryzacji elektrowni w Warszawie.

WARSZAWA, 14 marca. (PAT.) Wczoraj posłowie PPS. interwenjowali u pana prezydenta ministrów w sprawie wycofania zarządu wojskowego z elektrowni warszawskiej. Pan prezydent ministrów zgodził się na wycofanie zarządu wojskowego z elektrowni pod warunkiem jednakże, że zarządy Związku pracowników elektrowni i PPS. dadzą gwarancję, że do czasu ustawowego załatwienia sprawy strajków w instytucjach użyteczności publicznej strajk w elektrowni warszawskiej nie będzie miał miejsca. Okazało się jednak, że za-

rzędy Związku pracowników elektrowni i PPS. nie były w możności dać wymaganej gwarancji. Stojąc na stanowisku, że tam, gdzie chodzi o zapewnienie udności żywności, wody i światła, rząd zmuszony jest użyć wszelkich będących w rozporządzeniu środków prawnych.

Robotnicy polscy grożą generalnym strajkiem.

CIESZYN, 14 marca. (PAT.) Na zgromadzeniu delegatów robotniczych uchwalono ultimatum, że, jeżeli do czterech dni nie będzie usunięta żandarmerja czeska a do 8 dni nie będzie

saprowadzona milioja ludowa, robotnicy rozpoczną strajk generalny.

Kiereński o polityce koalicyjnej.

PARYŻ 13 marca. (PAT). Havas. „Eclair” w wywiadzie z bawiącym obecnie w Paryżu Kiereńskim podaje m. in., że Kiereński oświadczył, iż sprzymierzeni popełnili błąd popierając generałów carskich, działających przeciw narodowi i demokracji rosyjskiej. Sytuacja musi ulec zmianie, lecz w oczekiwaniu objęcia władzy przez prawdziwych przedstawicieli narodu z rosyjskiego nie powinni wchodzić w jakiegokolwiek rokowania z rządem sowieckim.

Francja a Watykan.

PARYŻ 13 marca. (PAT). Havas. Prasa francuska omawia żywo sprawę nawiązania stosunków dyplomatycznych z Watykanem. Niektóre dzienniki przyjmują to jako reakcję. Dzienniki postępowe i prawicowe wyrażają żywe zadowolenie. Jako kandydaci na ambasadorów przy Watykanie wymienieni są: Cambon Benoist Demontsi oraz Viviani.

Nowy wynalazek wojskowy.

PARYŻ 13 marca. (PAT). Havas. „Intrasegant” donosi, że rząd francuski nabył patent na armaty nowej konstrukcji. Armaty te niosą 8 a nawet 4 razy dalej niż działa niemieckie, tak zwane „grube berty”.

Zjazd przedstawicieli teatrów polskich.

KRAKÓW 13 marca (PAT). Na odbywającym się tu Zjeździe przedstawicieli teatrów polskich wybrano Zjazd Związku, w skład którego weszli pp. Lorentowicz, Szyfman, Młynarski, Turasiewicz, Turkiewicz, Trzcinski i Ziłaszowski. Zarząd ukonstytuował się wybierając przewodniczącym p. Lorentowicza, zastępcami pp. Szyfmana i Turkiewicza, skarbnikiem Trzciskiego, sekretarzem Młynarskiego.

Wybuch w fabryce.

BERLIN, 11 marca. (PAT) Podczas eksplozji w zakładach elektrycznych w Bismuth w dniu 9 b. m. w powietrze wybiegł kocioł ołowowy, mierzący 100 metrów kwadratowych. Cały budynek fabryczny zamienił się w stos gruzów, pod którymi znalazło się około 90 osób. Szkoły są obłożone: 14 osób ponięśli śmierć, 21 zostało ciężko rannych, liczba rannych jest wielka.

Z Rady Miejskiej.

(Historyczne posiedzenie. — Do godziny 3 przeszło w noc. — Obojętność prawicy. — Długość nocy żywej. — O ślubie cywilnym. — Oświadczenie r. Jaranowskiego).

Sobotnie posiedzenie Rady Miejskiej stało się, niezwykłym i nieznanym dotąd na tym gruncie, swego rodzaju zamachem radnych na samych siebie.

Nieproduktywne tracenie czasu nad przewlekającymi się bez żadnej potrzeby debatami budżetowymi dokuczyło już frakcji N. Z. R. i P. P. S. i postanowiły one jednym zamachem pchnąć sprawę budżetową. R. rozpoczęło posiedzenie bez zwykłego opóźnienia — i rzeczywiście, pomimo niechętnego stawiania się prawicy, przedstawiciele, którzy po godz. 9 wiecz. ulotnili się zupełnie, posiedzenie trwało go godz. 3-ej przeszło w noc. Poza frakcjami N. Z. R. i P. P. S. trwało nic co cenniejsze, bo do godz. 1 i pół, sjonista Holenderski, oraz r. Hellman, który chciał się koniecznie zdekompletowania sali, co ma się zupełnie nie udało.

Sobotnie posiedzenie — to nauka ostrzeżenia zarządem dla prawicy radzieckiej, która, nie mogąc się nagiąć do wytrwalszej pracy, zwykłe przez opuszczanie sali cichaczem około godz. 9-ej lub ostatecznie na znak protestu, zrywa częstokroć posiedzenia — ostrzeżenie, że można się bez niej całkowicie obejść. Zaznaczyć trzeba, że kilku radnych przybyło już po 12-ej, t. j. w chwili, gdy Radzie zagroził brak quorum; między innymi około godz. 2-ej w nocy przybył prosto z pociągu radny poseł L. Waszkiewicz.

I jeszcze jeden rys charakterystyczny: — karność N. Z. R. i na ten raz zrobiła swoje; z frakcji naszej nie brakowało ani jednego radnego. P. P. S. niezupełnie i z trudem wielkim skupiła swych członków.

Oprócz wymienionych już we wczorajszym numerze wydziałów, zatwierdzono jeszcze budżet Wydziału statystycznego, gospodarczego i zarządu głównego, uwzględniając w rezultacie przeważnie cyfry Magistratu, jako oparte na dokonanych już wydatkach.

Stanowisko opozycyjne zajmowali głównie r. r. Hellman i Holenderski, z których pierwszy przy budżecie urzędu mieszkaniowego, gorąco zwalczał „ograniczenie praw i swobody” kamieniczników, drugi zaś, jak zwykle, wybił otwarte drzwi, domagając się przyjmowania do robot miejskich wszystkich robotników „bez różnicy wyznania”.

P. P. S. przez usta r. Rapalskiego zażądała uzdrowienia stosunków w policji i niezależnienia jej od władz komunalnych. Po dłuższej krytyce dotychczasowych metod działalności organów policyjnych i przytoczeniu faktów, cytowanych niedawno w „Łódzianinie”. Rada większością głosów odrzuciła pozycję 3 i pół miliona marek na policję, zatwierdzając jedynie poniesione już przez Magistrat wydatki.

Również nieznaczną większością głosów przeszły, wzmiankowane już wnioski P. P. S., zgłoszone przez r. Kozanecką, domagające się mieszenia ślubów kościelnych, a wprowadzenia natomiast ślubów cywilnych i prawa rozwodowego, unieważnienia separacji i powierzenie wogóle spraw małżeństwa urzędowi cywilnym, przeciwko czemu imieniem N. Z. R. złożył oświadczenie r. Jaranowski. Jednocześnie Rada żąda od Sejmu przyspieszenia opracowania prawa o bezwyznaniowości.

Pozostały jeszcze do przyjęcia budżety 3-ich wydziałów, co, należy przypuszczać, na jednym — śródowym posiedzeniu zostanie zatwierdzone.

Z pozycji robotniczej.

Wieżień i cisza wieczorna.

Cisza... taka cisza smutna...
Ucichł każdy życia dźwięk,
Znikł w celach nawet szmery
Zamilkł nawet głuchy jęk!

Wszędzie cisza nastrojowa:
Nigdzie życia — istny gród
To dla więźnia chwila nowa
Chwila wielu ciężkich prób!

Wisi lampka nad stolikiem;
Krwawo blaski rzuca wszędy
Siadł na stołku chmurny więzień,
Jak zamknięty w klatce zwierzę.

Wspart ręk łokcie na stoliku.
Głowę oparł o swą dłoń,
Płynie, płynie dum bez liku
— Więźniu, do nich duszę skłoń.

Wszak podumać to tak miło,
Każda dumka — boski dar!
W nich by serce twoe odżyło
I znalazło w snach tych czar!

Więźniu! czemuś niespokojny,
Czy cię cisza trwoży ta?
Czy cię wzywa odgłos wojny?...
Czy cię wola matka twa?...

Więźniu! czemuś tak ponury,
Kędy błędny wodziś wzrok?
Coś zobaczył tam u góry?...
Wciąż to samo? mrok i mrok?...

Czemuś z pierśi twej westchnienia
Czemu skarg tych taka moc?
Nie zostało nic marzenia?
W duszy ciemna, głucha noc?...

Więźniu! odwróć z mroków lice,
Na wschód skieruj śmiały wzrok!
Tam już złota wschodzi zorza,
Tam się smutny kończy mrok!

Patrz, jak słońce jasno płonie,
Jaki miły wiosny wiew,
I kwieciele wonne błonie
I wesóły ptaszek śpiew!

Tam się brat uśmiecha mile,
Bo tam inny, inny kraj!
Tam zachwytów, szczęścia tyle,
Tam czarowny wonny maj!

Rzuć więc mroki, więźniu młody,
Inne myśli w głowę włóż!
Podnieś wzrok swój do swobody
Do wschodzących jasných zór!

Antoni Hiler.

Wiadomości bieżące. Kalendarzyk.

15

Poniedziałek

Dziś Klemensa

Jutro Herberta

Wschód słońca 6 m. 17

Zachód „ 0 m. 02

Wschód księżyca 3 m. 34

Zachód „ 15 m. 38

Ze Związków i Stowarzyszeń.

Ogólne Zebranie Chrzęś. Zw. Pielęgniarek.

Chrześcijański Związek Pielęgniarek zawiadamia członkinie, że ogólne zebranie odbędzie się dnia 16 b. m. o godzinie 8 wiecz.

Kino-teatry.

„Casino” demonstruje II-gą część „Galeńnika”, fascynujący dramat w 6 wielkich aktach.

„Odeon” dalszy ciąg sensacyjnej i nader ciekawej walki „Rangera”. Ze wszechmiar godzinie ujrzenia dramat w 6 aktach.

„Luna”. „Czyja wina?”, rosyjskie arcydzieło w 6 pięknym częściach.

„Nowości” — „Walka Fantomasa z Zygomarem” — sensacja w 5 aktach.

„Polonia” — „Awantura”, dramat w 5 aktach z „Polą Negri”.

„Kino-Resursa” — „Panna po wojnie” — uciechowa farsa w 5 aktach.

Z miasta.

Imieniny Naczelnika Państwa w Łodzi.

(r) Łódź szykuje się do uroczystego obchodu imienia Naczelnika Państwa, Józefa Piłsudskiego, które przypadają 19 marca t. j. w piątek.

Program uroczystości wojskowych przedstawia się jak następuje: O godz. 9-ej rano pobudka i msza polowa na placu Wolności, poczem nastąpi defilada oddziałów wojskowych przez ulice miasta, przed gmachem Dowództwa Okręgu Generalnego przy Al. Krasińskiego i przed gmachem Województwa przy ul. Ewangelickiej.

W koszarach odbędą się pogadanki okolicznościowe, połączone z deklaracją i t. p. O godz. 3 po poł. we wszystkich kinach łódzkich i w teatrze odbędą się bezpłatne przedstawienia dla żołnierzy.

Uroczystość 19 marca zapowiada się więc wspaniale.

Komitet Daru Narodowego J. Piłsudskiego zaleca najuściśniej wszystkim komitetom prowincjonalnym wziąć najczynniejszy udział w uczczeniu imienia Naczelnika Państwa w dn. 19 marca. Udział ten ma być jaknajszerszy, a dążeniem komitetów prowincjonalnych winno być ujęcie w swoje ręce inicjatywę, przeprowadzenia uroczystości oraz przygotowania programów.

Zaleca się również komitetom prowincjonalnym dbać o taktowną, lecz gorącą propagandę w tym dniu idei Daru Narodowego — idei żywej wdzięczności dla człowieka.

W tym dniu uroczystym komitety prowincjonalne winny dołożyć starań, by rozpowszechnić wśród mas polskiego zrozumienie wielkich idei Naczelnika Państwa, Jego moralnych oraz politycznych wymagań.

Nowa ustawa szpitalna.

(r) W ministerstwie zdrowia odbywają się narady w sprawie opracowania nowej ustawy szpitalnej dla całej Polski. W naradach uczestniczą wybitni lekarze szkolni z Kongresówki, Małopolski i Wielkopolski, oraz lekarze posłowie. Dotychczas w Kongresówce obowiązują statut szpitalny z 1842 r. Ustawa ta przewiduje, że szpitale znajdują się pod opieką państwa. Nominalnie biorąc, chorzy powinni płacić za leczenie się w szpitalu. Ponieważ jednak faktycznie przeważa część chorych nie może płacić, przeto prawo żąda, ażeby za niezapłaconych chorych płaciła gmina miejska lub wiejska.

W ostatnich latach gminy żydowskie, korzystając z protekcji okupantów niemieckich, wystarały się o zniesienie obowiązku płacenia za chorych żydów, zaraz jednak po wypędzeniu okupantów, rząd polski zniósł rozporządzenie okupantów niemieckich przywrócił moc dawnego prawa. Jak się ułożą stosunki podług nowej ustawy szpitalnej, jeszcze niewiadomo.

Remont Instytutu Wydawnictwa Zdrowotnoś.

(k) Na posiedzeniu Wydziału Zdrowotności Publicznej pod przewodnictwem ławnika dr. Kozłokiewicza, postanowiono dokonać remontu wszystkich instytucji Wydziału. Przedewszystkiem gruntownie zostanie odnowiony gmach szpitala św. Aleksandra, Zbiórni miejskiej (Karola 43) i miejskiego zakładu kąpielowego (ul. Kilińskiego 120). Koszty pokryte będą z fundusów miejskich.

Lekarz szpitala Marii Magdaleny.

(k) Z dn. 15 b. m. dr. Feliks Skulesiewicz został mianowany naczelnym lekarzem szpitala Marii Magdaleny przy ul. Tramwajowej 16 i rozpoczął swoje urzędowanie.

Pogotowie opiekuńcze dla dzieci.

(k) Celem niesienia doraźnej opieki dzieciom bezdomnym, zebrałym, wędrującym się i opuszczonym powstanie wkrótce w Łodzi Pogotowie opiekuńcze. Do Pogotowia opiekuńczego przyjmowane będą dzieci od 3 lat do 16, przyprowadzone tam przez organy władzy państwowej i samorządowej.

Dzieci w Pogotowiu opiekuńczym przebywać będą do dni 14; w wyjątkowych wypadkach termin ten może być przedłużony na mocy decyzji organu powołanego do rozporządzenia dziećmi do 3-ch miesięcy. Po upływie tego czasu, o ile dzieci nie będą mogły być zwrócone rodzicom lub opiekunom, winny być oddane do odpowiednich zakładów opieki stałej.

Fundusze Pogotowia opiekuńczego składać się będą:

1) z subwencji państwowych, samorządowych lub instytucji społecznych,
2) z zapisów i darowizn osób prywatnych oraz z dochodów niestających.

Prócz Łodzi Pogotowia opiekuńczego dla dzieci powołane będą w powiecie łódzkim, łaskim i brzezińskim.

Do kierowania Pogotowiem na powiat łódzki powołana została Rada Opiekuńcza przy tymże powiecie.

Aresztowanie dezertersów.

(k) Policja aresztowała dezertersów Antoniego Pohla i Jana Brudnickiego. Odesłano ich do dowództwa żandarmerii.

Sprawy robotnicze.

Zakończenie strajku pracowników młynarskich.

(k) W sobotę w biurze inspektora pracy 3 okręgu, odbyła się konferencja inspektora pracy, przedstawicieli władz państwowych, delegatów Związków zawodowych, oraz wszystkich właścicieli młynów. Po długich pertraktacjach obie strony doszły do porozumienia, przyczem żądania pracowników młynarskich zostały w znacznej części uwzględnione. Płaca podniesiona została o 110% (zadali podwyżki 130%), bez względu na kategorię pracownika. Najmniejsza płaca wynosić będzie mk. 245 tygodniowo.

Wobec tego, trwający od kilku dni strajk we wszystkich młynach został zakończony. W związku z tem zapowiedziany na znak solidarności z młynarzami, na dzień 15 b. m. strajk pracowników piekarskich, został zażegnany.

Komunikat.

Dnia 16-go marca o godz. 5-ej wiecz. w pierwszym terminie, a o godz. 6-ej w drugim odbędzie się w Domu Ludowym przy ul. Przejazd No 84, Roczne Ogólne Zebranie 1-go Koła P. M. S. z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie.
 2. Wybór prezydium.
 3. Odczytanie sprawozdania z działalności za rok 1918-19.
 4. Odczytanie protokołu ostatniego Ogólnego Zebrania.
 5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
 6. Zatwierdzenie budżetu na rok 1920-ty.
 7. Wybór 3-ch członków Zarządu i 4 zastępców.
 8. Wybór 3-ch członków komisji Rewizyjnej i 2-ch zastępców.
 9. Sprawa podwyższenia składki członkowskiej.
 10. Wniosek Zarządu i Członków. Specjalne zawiadomienia członkom rozsyłane nie będą.
- Zarząd Koła Łódzkiego Tow. Polskiej Macierzy Szkolnej.
Przewodniczący Chrzyszczewski.
Sekretarz Bronisław Szwalmej.

Zamieszczamy poniżej artykuł, nadany przez Komitet Warszawski w Warszawie (Red)

Niemcy pod ciężarem długów i podatków.

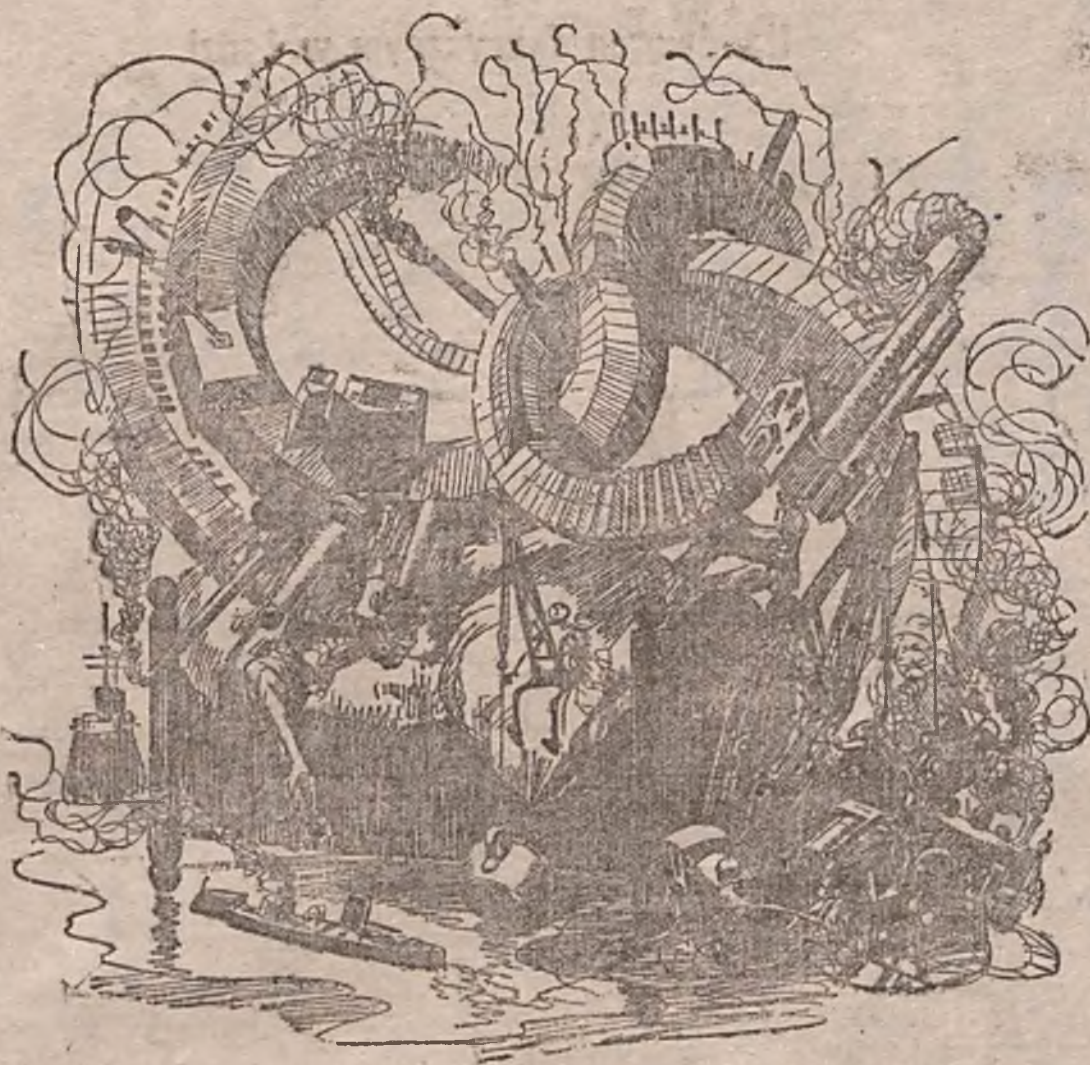
Dług niemiecki przed wojną światową wynosił około 5 miliardów marek, cyfra stosunkowo niewielka na potężne i kwitujące państwo, jakim były przed wojną Niemcy. Jednakże wojna, którą Niemcy całym nakładem kapitału prowadzili, zmieniła w krótkim czasie finansowe położenie kraju. Wewnętrzne i zagraniczne pożyczki wojenne, które ogółem wyniosły kilkadziesiąt miliardów, osłabiły, rzecz naturalna, jeszcze przed końcem wojny stan finansowy tego państwa. Chwila zwycięstwa państw sprzymierzonych, obciążała ponadto kraj niemiecki olbrzymim długiem, który Niemcy zapłacić muszą jako odszkodowanie dla zniszczonych przez nich obszarów, a wynoszącym z górą 350 miliardów. Kiedy weźmiemy jeszcze pod uwagę utratę obszarów i kolonii niemieckich, utratę okrętów, lokomotyw, wagonów, maszyn fabrycznych i rolniczych, wreszcie wielkiej ilości surowców, otrzymamy ogółem zawrotną cyfrę 1000 miliardów. Aby sobie uprzytomnić ogrom tej sumy, wystarczy powiedzieć, że całe państwo niemieckie, ze wszystkim, co się w niem znajduje, ocenione było na 400 miliardów. Tak więc kraj niemiecki przestał być własnością Niemców, a nawet ich wyjęta praca przez całe dziesięć lat, poświęcona jest zgóry wyłącznie na spłacenie tych olbrzymich długów państwowych. Wszelka własność rządowa, lub prywatna w Niemczech, jest tylko własnością pozorną, wobec tak wielkiej cyfry długów, przewyższającej w dwójnasób wartość całego państwa.

Z chwilą zawarcia pokoju, nie ukończyły się jednak wojenne wydatki Niemiec. Cyfra budżetu na rok 1919, wykazuje, że pozostał on nadal budżetem wojennym.

Nadzwyczajne wydatki wynoszą 41 miliardów, a w tem jednorazowy wydatek w wysokości 2 miliardów na dodatki drożyzniane. Rząd niemiecki wobec tak zastraszającej cyfry długów, zmuszony jest do podjęcia szeregu środków, zmniejszających wydatki, a zatrudniających wysoki personel, a zatrudniających większą ilość sił wykonawczych, oraz powiększając sprawność i wydajność administracyjną.

Jest to jedno z głównych zadań państwa w obecnej chwili. Aby podjąć spłacanie tak olbrzymich długów, musi państwo, rzecz naturalna, myśleć wciąż o nowych dochodach i podatkach. Między wielu innemi, projektowany jest jednorazowy podatek wojenny i opodatkowanie przyrostu majątkowego w czasie wojny. Oba razem mają przynieść państwu 12 miliardów.

Ponieważ Niemcy, aby zaprzęść dalszego zadłużenia się, będą musieli wyczerpać każdą możliwą podatkową do najwyższej granicy, przeto projektują także, prócz wymienionych 12 miliardów, jeszcze jednorazową kontrybucję państwową, która według obliczeń przyniesie około 45 miliardów. Z opodatkowania dochodów spodziewają się Niemcy w obecnym stanie około 8 mil-

Najbliższe błogosławione perspektywy szczęścia dla ludzkości po błogosławionym traktacie wersalskim.

jardów, a z uchwalonego już podatku od spadków 730 milionów rocznie.

Następnie wchodzi w rachubę, do chód, wypływający z uporządkowania systemu celnego, w kwocie jednego do półtora miljaru rocznie, podatek od obrotu — razem 4 miljaru, oraz podatek konsumpcyjny, nałożony na artykuły pierwszej potrzeby, przynoszący pół miljaru rocznie. Podatek ten wywoła niechybnie ponowne podrośnięcie środków żywności w Niemczech i przyczyni się do jeszcze większej nędzy w kraju. Nałożony już podatek węglowy, przynosi dzisiaj 2 miljaru rocznie. Stało się więc, że podatków przynosić muszą rocznie 24 do 25 miliardów.

Porównawszy cyfrę 350 miliardów długu niemieckiego, do 2 1/4 miljaru długu polskiego, przekonamy się, jak wielka różnica panuje pod tym względem, między temi dwoma państwami. Niemcy mają nie mniej nie więcej, lecz 120 razy tyle długów co Polska, a nie wliczamy w to wcale okrętów, lokomotyw, wagonów, maszyn i surowców, jakie Niemcy będą musieli zwrócić Koalicji i Polsce. To wszystko wyniesie około pół tysiąca miliardów, które doliczwszy do cyfry właściwych długów, utworzy ciężar, tłoczony przez całe dziesięć lat Niemcy i ich przyszłe pokolenia.

Polska nie potrzebuje obciążać swych obywateli nadmiernym ciężarem podatków, ale zapewni im byt materialny i swobodną egzystencję. Polska, posiadając nieobliczalnie bogactwa naturalne, spłacić będzie mogła w niedługim czasie swój stosunkowo bardzo

mały dług i stanie wkrótce w szeregu bogatych i potężnych mocarstw europejskich. Obywatel Państwa Polskiego może spokojnie patrzeć w najbliższą przyszłość.

Z Pabjanic.

Rozwiązanie się Rady Miejskiej.

W dn. 3 bm. odbyło się ostatnie posiedzenie pozostałej części miejscowej Rady Miejskiej, która funkcjonowała przez 3 miesiące po wystąpieniu radnych NZR w zmniejszonym komplecie, mając w swym składzie przedstawicieli PPS, żydów i 1 Niemca.

Stało się to, co przepowiadaliśmy od samego początku naszego wystąpienia, że pozostałe resztki Rady są absolutnie niezdolne do prowadzenia gospodarki miejskiej.

Szczególnie zaś zachwiała się Rada i Magistrat, tracąc ze swego grona prezydenta „towarzysza” Makowskiego, który był na tyle przeznany, że zabezpieczył się, otrzymawszy dobrą posadę w Poznaniu, w Banku Spółek Zarobkowych (czy na długo?).

Najpierw więc na tem sławetnym posiedzeniu złożył deklarację 3 radnych z PPS, obwiniając w uniemożliwieniu im pracy NZR.

W motywach p. Makowski nie o mieszał napaść w brutalny sposób na posła naszego Tomczaka, który jakoby nawet w Warszawie psuje opinię obecnej socjalistyczno-żydowskiej Radzie, do-

puszczając się kłamstw i fałszu (powinien poseł Tomczak p. Makowskiego wytoczyć proces o dyfamację). Zapomniał tenże p. Makowski, jak sam wykrył kota ogonem w Min. spraw wewn. i starał się tam sprowadzić rozłam w Radzie na tory osobiste, jakoby między nim, a prezesem Rady, co było już fałszem nad fałszami.

W następstwie złożyli deklarację pozostali radni z PPS, poczem znów członkowie Magistratu, następnie Rada przyjęła zrzeczenie się Magistratu od 20 bm., a potem znów — Rada zrzeczenie się radnych z PPS itd. dookoła.

W następstwie złożyli deklarację sjonista Zieliński, która ze względu na swą czelność zasługuje na przytoczenie:

„Zważywszy,
1) że do dzisiejszego opłakanego stanu gospodarki komunalnej i rozbicia Rady doprowadziła li tylko antysemicka i żydożerna polityka frakcji radnych NZR, Ch. D. i N. D. (co za zarozumiałość!), nie mająca na celu dobra miasta
2) że dotychczasowy skład R. M. był tylko powodem do różnych partyjnych nieporozumień, początek do których dały partje powyższe, stawiające zasady antysemickie wyżej niż dobro miasta (!)
3) że pozostawanie radnych frakcji sjonistycznej wobec wytworzonej sytuacji R. M. i Magistratu i wobec panujących jeszcze w społeczeństwie polskim przesądów (!), uniemożliwiających prowadzenie gospodarki komunalnej przez żydów (!), radni frakcji sjonistycznej składają z dniem dzisiejszym swoje mandaty itd.”

Nie będziemy odpyrać tych wszystkich zarzutów pepesowsko-żydowskich a chcących bliżej zapoznać się z motywami naszymi odsyłamy do rozmaitych artykułów, umieszczanych przedtem w prasie organizacyjnej, a szczególnie w Nr 61 „Sprawy Robotniczej”. Było to jeszcze przed naszym wystąpieniem, ale już po prowokacyjnych szusach w stosunku do organizacji naszych bloku socjalistyczno-żydowskiego. Ostrzegaliśmy wtedy tych panów, aby struny nie przeciągały, bo się zerwie.

Tak się też stało. Członkowie nasi teraz mają niezbity dowód, że to, cośmy przepowiadali, sprawdziło się co do joty. Panowie z PPS, przynajmniej w naszym mieście, nie mają ludzi zdolnych do pracy szerszej i twórczej i sami zrobić nic są w stanie. Potknęli się i to dokumentnie co się niewątpliwie odbije na odbito na przyszłych wyborach do Rady Miejskiej, w której żywiły narodowe i pracujące muszą zdobyć przewagę.

Nie możemy pominąć milczeniem jeszcze jednej uchwały na temże zebraniu, która również jest przychylną do szastania groszem publicznym i wskazuje wyraźnie, jak rachunkową i stronnictwo gospodarkę gotowi byli oni prowadzić. Mianowicie przyznali zapomogę 6875 mk. 57 f. swemu Związkowi Zawodowemu na pokrycie deficytu herbaciarni. Prawdopodobnie, gdyby nie pustki w kasie, byłibyśmy świadkami jeszcze hojniejszego rozdawnictwa na cele partyjne.

Paradna też jest i kwalifikująca się chyba do „Muchy” przyjęta rozstrzelanie radnego Gryzla (nie wiedzieliśmy, że jest takim politykiem), zaczynająca się dosłownie następująco:

„Pozwól ci na to, bo powiada, że Polska bez tego towaru może się obejść. Nie potrafia zrozumieć, że w ten sposób pozbawiają kupca zysku, a przecież kupiectwo to najcenniejsza część narodu! Inny kupiec chce trochę zboża wywieźć zagranicę, by poratować walutę polską, spełnić czyn obywatelski, — i znów znajdzie się urząd, który mu plany pokrzykuje!”

Kamienicznik i obywatel ziemski, kupiec i przedsiębiorca, — wszyscy najprzedniejsi w narodzie cierpią przesładowanie ze strony urzędów; ani sprzedać coś po cenie słusznej, ani dowieźć towar, gdzie potrzeba, — nie pozwalają! Dość już tego mieszanina się państwa w sprawy prywatne, precz z etatyzmem, precz z urzędnikami i z urzędami!

Długo jeszcze, jak się zdaje, zamlezał p. Henryk perorować w tym sensie, ale, że nie chciałem mu oponować, by go sobie nie zrazić, — więc czemprem-dziej odwróciłem rozmowę na temat mniej drażliwy.

M. Zygon.

MAŁY FELJETON.

Zamiana ról.

Wszyscy łódzcy przyjaciele obecności prezydenta ministrów noszą teraz tak nosy do góry, że ani się z którym dogadać. Chlubny a jedyny wyjątek stanowi niejaki pan Henryk, z którym podawemu od czasu do czasu przy trunku, nieśląjącym czarną kawę, roztrząsamy sprawy najrozmaitsze, zatraćając nieraz o sprawę ogólnej polityki naszego premiera, co do której p. Henryk posiada zawsze ściśle a wyczerpujące informacje.

Wczoraj naprzykład, rozmowa zeszła na omawianie sprawy urzędników państwowych.

— Mylicie się — mówił p. Henryk — (jestem z nim na „wy”, czym obecnie wielce się szczyć), — jeżeli sądzi-

cie, że p. prezydent ministrów nie zdaje sobie sprawy z tego, iż jego polityka w stosunku do urzędników ogłasza urzędy i ministerja z pracowników; prezydent własnoręcznie prowadzi wykaz statystyczny ustępujących szefów sekcji i naczelników wydziałów z uwzględnieniem nowych stanowisk, na które przechodzą. Otóż okazuje się, że 12% tych dostojników wstąpiło do związku robotników budowlanych, do sekcji noszących cegły i piasek; 20% najszcześliwszych wstąpiło na praktykę do plekarni; reszta stara się o posady w instytucjach prywatnych. Cóż robić, — każdy chce „poprawić” sobie warunki życiowe.

— Czy jednak ogłocenie urzędów z ich kierowników nie wstrzyma działalności całej maszyny państwowej?

— Ta ewentualność jest oddawna przewidziana i środek na nią został wynaleziony: oto na opróżnione stanowiska zostaną wyznaczeni nowi urzędnicy z list osób, zarejestrowanych jako bezrobotni w urzędach pośrednictwa pracy.

— Czy jednak bezrobotni zgodzą się na zajęcie tych posad?

— Kochany panie, — władza ma swój urok, więc ten i ów złapie się na

zaszczyty; zdarzają się przecież niekiedy ludzie, którzy podejmują się pełnienia pewnych obowiązków nawet bezpłatnie. Co do bezrobotnych, to gdyby bardzo się czuli pokrzywdzeni, pozostawi im się prawo do pobierania dotychczasowych zapomóg, należnych im z kasy państwowej.

Opornym zaś bezrobotnym zagrozi się cofnięciem tych zapomóg. Przypuszczać należy, że środki te przełamią prawdopodobną niechęć bezrobotnych do zajmowania wyższych stanowisk urzędowych; o niższe bowiem stanowiska zawsze będzie się ubiegali nadmiar niezaradnych głodomorów — inteligentów.

— Cóż jednak się stanie z urzędami, gdy wreszcie zostaną uruchomione wszystkie warsztaty pracy, gdy piąga braku pracy przejdzie do historii, a tym samym i bezrobotnych w Polsce nie stanie?

— Stopniowo zredukują się lub może zupełnie zniszczyć wszelkie urzędy oraz instytucje państwowe. Bo popatrzcie, co się dzieje w owej wolnej niby Polsce dzieje: chcesz sprowadzić towar, na którym możesz nieźle zarobić, — nie

pozwoła ci na to, bo powiada, że Polska bez tego towaru może się obejść. Nie potrafia zrozumieć, że w ten sposób pozbawiają kupca zysku, a przecież kupiectwo to najcenniejsza część narodu! Inny kupiec chce trochę zboża wywieźć zagranicę, by poratować walutę polską, spełnić czyn obywatelski, — i znów znajdzie się urząd, który mu plany pokrzykuje!”

Kamienicznik i obywatel ziemski, kupiec i przedsiębiorca, — wszyscy najprzedniejsi w narodzie cierpią przesładowanie ze strony urzędów; ani sprzedać coś po cenie słusznej, ani dowieźć towar, gdzie potrzeba, — nie pozwalają! Dość już tego mieszanina się państwa w sprawy prywatne, precz z etatyzmem, precz z urzędnikami i z urzędami!

Długo jeszcze, jak się zdaje, zamlezał p. Henryk perorować w tym sensie, ale, że nie chciałem mu oponować, by go sobie nie zrazić, — więc czemprem-dziej odwróciłem rozmowę na temat mniej drażliwy.

M. Zygon.

Rada Miejska m. Pabjanic stwierdza, że propozycja pokojowa Rządu Sowieckiego z d. 29 I stanowi zupełnie dostateczną podstawę do niezwłocznego wszczęcia rokowań w sprawie pokoju itd.

Takie uchwały tylko kompromitują Radę i wywołują uśmiech politowania na ustach.

Na szczęście rządy te się już raz skończyły, choć nieobliczalną szkodę przyniosły miastu i mogą jeszcze do 20 marca przynieść, o ile władza nadzorcza nie dopilnuje.

Zyrardów.

Wielki wiec Polaków i Związków Zawodowych.

W dniu 7 b. m. w Zyrardowie w sali gimnastycznej odbył się wiec Polaków i Związków Zawodowych.

Przemawiali ob. Kulczyński i Młotecki z Łodzi, wyjaśniając stanowisko Polskich Związków Zawodowych, oraz wskazując drogę, którą winien kroczyć polski ruch zawodowy.

Po wysłuchaniu przemówień zebrał się na następującą rezolucję:

1) Domagamy się wprowadzenia jaknajprędzej w życie państwowych kas chorych.

2) Apelujemy do Wysokiego Sejmiku, aby nie pozwolił zmienić dekretu o opłacie lokatorów kamienicznikom. W przeciwnym razie będziemy protestować czynnie.

3) Domagamy się od Rządu, aby wypowiedział energiczną walkę wyzyskiwaczom, paskarzom i nieuczciwym urzędnikom.

4) Zakonczenie wojny z Rosją.
Zemsta.

Na dworcu fabrycznym w Łodzi.

Delegacja b. urzędników carskich i moskalofilów łódzkich do przejeżdżającego delegata misji angielskiej: Witaj nam, witaj miły Gospodynie, zbawco Rosji; ty jeden, pomógłśy Leninowi zjednoczyć Wielką Rosję możesz i Polskę połączyć z nową Rosją... Witaj nam!

Odpowiedzi Redakcji.

Udziałowcom Wzaj. Kred. Jeszcze raz prosimy uprzejmie o polecanie się do redakcji pisma w godz. 5—6 w sprawie wiadomego im listu. Koniecznie dzisiaj.

Ob. Wł. D-j (Gubernatorska). Prosimy o łaskawe przybycie do redakcji w godz. 5—7 dzisiaj.

Od Redakcji.

Wszystkie organizacje społeczne, zawodowe, kulturalno-oświatowe, instytucje klasy pracującej i t. p., lokalne organizacje NZR, prosimy o nadsyłanie nam wszelkich notatek i korespondencji do godz. 5 po poł. (w niedziele i święta do skrzynki redakcyjnej). Organizacje NZR, proszone są o jaknajliczniejsze korespondencje.

Prosimy pisać na jednej stronie arkusza i wyraźnie.

Sekretarz redakcji udziela wszelkich informacji w zakresie dzielnicy bieżącej i przyjmuje interesantów w godzinach od 4—7 po południu.

Inteligencja pracujący. Bierz udział w robotnikach. Organizuj się w związeki zawodowe i żądaj - solidarnie lepszych warunków pracy! Twórz kooperatywy i nie pozwól się okradać paskarzom!

Redaktor naczelny
Stanisław Lenartowicz

OGŁOSZENIA ZWYCZAJNE.

Drukarnia Akcydensowa
ŁÓDŹ, Przejazd 8. **PRACA** ŁÓDŹ, Przejazd 8.
PRZYJMUJE OBSTALUNKI NA ROBOTY DRUKARSKIE
i p. RACHUNKI, BLANKIETY, CYRKULARZE, KWITAR-
JUSZE, KLEPSYDRI, BILETY WIZYTOWE, AFISZE, PRO-
GRAMY i t. p.
DLA STOWARZYSZEŃ I ORGANIZACJI ROBOTNICZYCH
ZNACZNE USTĘPSTWO.

Zakłady Graficzne
pod firmą
Z. Terakowski i S-ka
w Łodzi, ul. Piotrkowska 91. Telefon № 346.
WYKONUJĄ: PAPIERY WARTOŚCIOWE, JAK AKCJE, OBLIGACJE I LI-
STY ZA TAWNE, KOŁOROWE, REKLAMY I WSZELKIEGO RODZAJU
DRUKI. OPRAWA KSIĄŻEK, KSIĘGI HANDLOWE, OPAKOWANIA
TEKTUROWE, TECZKI I PUDEŁKA i t. p.

SKUPUJE stare futra, mufki, kołnierze
i wszelkiego rodzaju skórki
płacę ceny najwyższe. 653-3
A. MAWISZEWSKI, Piotrkowska 93.

Czy chcecie powiększyć naszą Ojczyznę?

Zdobyc dla niej drogę do morza?

Czy chcecie wyrwać z pod jarzma Krzyżaków
i przyłączyć do Polski piękny kraj mazurski,
mierzący 11,000 km. kw., wraz z jego pół miljonem
polskiego ludu, z 18 miastami, 1800 wioskami i z
83000 rybnymi jeziorami?

Złóżcie więc na ten cel w administracji
naszego pisma, lub prześlijcie do
Mazurskiego Komitetu Plebiscytowego
w Warszawie (ul. Czackiego 25).

choćby i markę.

Spełnijcie Wasz obowiązek wobec Ojczyzny!

**W sadach, ogrodach i warzywnikach
przyjmuje roboty sezonowe**
P. Z. Z. Ogrodników, Główna 31.

Ogłoszenia drobne

Kret Herman zagubił paszport
niemiecki, wydany w Łodzi
Kilińskiego 41. 743-3

Karol Matyszek zagubił kartę
węglową.

Kochanek Piotr zagubił pa-
szport, wydany w gm. Bł.
Bł. 707-3

Lejzerowiczowi Berynowi skró-
cono paszport paszportowy i
legitymację paszportową. Wielu ul.
Sw. Barbary 11. 718-3

Łojka Józefa zagubiła legity-
mację chlebową, wydana s.
uczestku na 5 os. b. 715-1

Sierżant Maton z zagubił paszport
rosyjski, wydany w Zdąnskiej
Woli, pow. Łódzkiego, ul. Nowo-
Zawadzka 14. 716-3

Sąd do sprzedania urządza a br.
karskie ul. Gęsia 14. 721-1

Szyje elegancko podług ostat-
nich mod. kostiumy i suk. 150,
półta 80, suknie 60, krawiec dam-
ski, Rudzki, Piotrkowska 17.
709-2

Zegarek damski złoty znalezo-
ny został przy zbieraniu nio-
Cyganiek i Kilińskiego. — Pra-
wy właściciel odebrać może w
biurze Komisji Powiatowego
Nauk, ul. Piłsudskiego 14. 720-2

Zarząd Rzemieślniczy T-w.
pożyczkowo-oszczędności-
wego ul. Sienkiewicza 40 (dawn.
Mikołajewska) podaje do wło-
mości swym członkom, że wzno-
wił wydawanie pożyczek, oraz
przyjmuje wkłady oszczędno-
ściowe na oprocentowanie. 609-10

Zagubiono dwa paszporty na
imię Ernestyna Jeskei Leo-
kadia Jeske, wydana w Łodzi,
ul. Aleksandrowska 100. 701-1

Chór sumowy kościoła św. Kazimierza w Włocławku

Zwołuje Roczne Zebranie

w niedzielę 21 marca 1920 r. o godz. 1-ej po południu
zaprasza członków honorowych, zarazem przeznacz 100
merk na żołnierza polskiego.

ZARZĄD.

Wydawca: Zarząd Okręgowy N. Z. R. w Łodzi.

Robotnicy
popierajcie swoje pismo
PRACA

Stoczono w drukarni „Praca” Przejazd 8.

Redaktor odpowiedzialny LUDWIK WASZKIEWICZ